

Ana Pessoa, Portugal: "Livet kan være utrolig fascinerende, når vi er opmærksomme"

Min historie er om en ung pige, der er på en vandretur i bjergene med sin familie. Mens hun går, funderer hun over landskabet, ting fra hendes fortid og blander dem sammen med sin fantasi. Fundamentalt handler min historie om overvejelser omkring livet.

Hvorfor valgte du det tema?

Temaet for antologien, som vi skriver til er *Rejser*. Sjovt nok har jeg skrevet en del om rejser – både på det mentale og det fysiske plan. I sommer tog jeg på en vandretur i bjergene og besluttede mig der for, at jeg ville skrive en novelle med udgangspunkt i den oplevelse.

Hvornår besluttede du dig for at blive forfatter?

Det har jeg faktisk aldrig besluttet mig for. Og jeg ved ikke, om jeg rent faktisk er forfatter. Hvornår bliver man forfatter? Jeg ved det ikke. Under alle omstændigheder har jeg altid elsket at skrive. Da jeg var teenager skrev jeg mange noveller, og jeg skrev dagbog. Det var en meget kreativ periode i mit liv. Jeg tror, det er årsagen til, at jeg elsker at skrive om ungdommen.

Hvornår udgav du din første bog?

I 2012, lige før jeg fyldte 30. Bogen hedder "*Karatepigens røde notesbog*" og er smukt illustreret af Bernardo Carvalho. Den handler om en pige, der dyrker karate og skriver fiktive historier i sin notesbog.

Hvad er særligt ved at skrive for børn og unge?

Jeg skriver om teenager, men ikke nødvendigvis til teenager. Ungdom er en meget særlig periode i vores liv. Vi har så meget energi og ideer. Vi gør oprør mod autoriteterne, men vi er stadig ikke sikre på, hvem vi egentlig er. Vi skal tage stilling til en masse forventninger fra skolen, forældrene, vennerne, og vi skal tage stilling til en masse følelser som kærlighed, had, frustration. Ofte bliver vi fanget i modsigelser: Vi vil være originale og unikke, men vi vil også høre til i en gruppe og føle os accepteret. Det er ikke nemt at forholde sig til så mange følelser og tanker. Litterært er det en stor og spændende udfordring for en forfatter at skrive om disse dilemmaer.

Hvad betyder det for dig at være en del af antologien og Hay Festivalen?

Jeg er utrolig glad for at være en del af antologien og Hay Festivalen. Og jeg kan næsten ikke vente, til jeg skal møde alle de andre forfattere og læse deres historier. Jeg glæder mig til festivalen i Aarhus, hvor jeg skal møde de andre forfattere, og hvor vi kan dele vores erfaringer. Jeg tror, det bliver en meget vigtig uge i mit liv, når vi mødes i Aarhus i oktober, og for at være helt ærlig; så er jeg stadig lidt i chok over, at jeg er så heldig at være en af de udvalgte. Jeg er meget taknemmelig og bæret.

Har du et yndlings-skrive-sted?

Ja! Jeg kan bedst lide at skrive hjemme. Stilhed og et rart sted at være, er hvad jeg behøver for at fokusere på mit arbejde. Mit skrivebord står i hjørnet af stuen med udsigt ud over byen. Så når jeg har brug for lidt liv, kan jeg bare kigge ud på gaden, der er fyldt med mennesker.

Hvordan bliver du inspireret?

Jeg bliver inspireret fra næsten alting. Mødet med venner, når jeg ser film, læser bøger. Jeg bliver også inspireret, når jeg spiser morgenmad, vander mine planter og vasker op. Livet kan være utrolig inspirerende, når vi er opmærksomme.